

РЕШЕНИЕ

№ 19214

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3598** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу Решение №2445 от 12.04.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. На първо място се подчертава, че се касае за непридружен непълнолетен. Визира се, че мотивите на решението са бланкетни и няма конкретни съображения със задълбочено обсъждане на бежанската история. В тази връзка се твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение вкл. при преценката за ситуацията в страната по произход. В същата продължават военните действия и конфликти вкл. в областта, където е живее кандидата. Акцентира се на позицията на ВКБООН от 16.12.2024г., че С. се намира в широкомащабна хуманитарна криза, вътрешно разселване и разрушения, поради което държавите се призовават да не връщат кандидатите. Прави се позоваване на данни от източници в интернет, че и след падането на режима на Б. А. в страната има екзекуции без съд и присъда, както и атентати, при които умират мирни жители. Цитира се статия, видно от която най-малко 5 милиона деца са изложени на риск от експлозивни остатъци. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. К., поддържа жалбата си и моли да се уважи. Подчертава се, че справките са общи, а не по райони. Представена е писмена защита, в която има позоваване на позицията от 16.12.2024г. на ВКБООН, както и доклад за С. от 16.01.2025г. на Human R Watch

Ответната страна, чрез юрк.Г., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

Касателно справките сочи, че няма справки по райони като видно от последната -обстановката в С. поетапно се подобрява.

Представител на Дирекция „Социално подпомагане“ не участва по делото, но във връзка със закона за закрила на детето ЗЗакр.Д – е представен доклад на л.113, видно от който има риск за лицето, тъй като над 10г. възраст децата биват мобилизирани от кюрдите, поради което е по-добре да остане в РБ и да получи статут.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 27.03.2025г. по отношение на връчване от 25.03.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Производството е образувано пред ответника по подадена молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ- ОК-555/25.11.2024 г. на РПЦ от М. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Впоследствие е представил фотокопие на страница от национален паспорт.

М. А. А. е непридружен непълнолетен по смисъла на §. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, поради което му е назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ -адвокат. В проведеното с него интервю М. А. А. заявява, че е напуснал С. нелегално за Турция на 19.11.2024г., където не е бил регистриран. На българска територия влиза незаконно на 25.11.2024г.

Кандидатът мотивира молбата си за международна закрила с общото положение в Срия. Заявява, че е живял в [населено място], който е под контрола на кюрдските сили към датата на интервюто. Твърди, че нощно време има присъствие на Ислямска държава. Казва, че и кюрдите, и представителите на Ислямска държава събират финансови средства от населените, като кюрдите ги събират под форма на данък, а ислямистите под форма на заплата. Разказва, че е имало сражения между кюрдските сили и Ислямска държава, че е имало бомбардировки от страна на Ислямска държава преди време. Споделя, че към датата на интервюто е имало демонстрация от страна на гражданите на града и се е стигнало до сблъсъци с кюрдските сили, като е имало и престрелки. Казва, че преди този случай за последно е имало сблъсъци в града през 2022г. или 2023г. Споделя, че в С. живеят родителите му, трите му омъжени сестри и брат му, който има увреждане на слуха. Баща му има собствен магазин за продажба на авточасти, в който работи и брат му. Има и вуйчо, който се занимава с продажба на бижутерия. Допълва, че в [населено място] има и други близки роднини. Заявява, че е учил до четвърти клас. Обяснява, че не е учил повече, тъй като училището било седалище на Ислямска държава през 2015г. - 2016 г., когато е имало и бомби в същото. Казва, че през 2016г. е виждал военни събития, падащи убити хора. Молителят посочва, че е напуснал , за да не бъде взет войник от кюрдските сили. Не е бил търсен за мобилизация, но брат му е бил. След като са представили медицинско свидетелство, че е болен, е бил освободен от казарма. Молителят заявява, че не е напуснал по-рано, защото не е имал финансовата възможност за това. Взел е пари от вуйчо си да напусне. Допълва, че не би могъл да живее в друга част на С., защото в [населено място] е домът му, както и защото няма финансови средства за това. Молителят казва, че не е имал проблеми свързани с етническата си и религиозната принадлежност. Твърди, че месец преди да напусне страната на пропускателен пункт в града, докато е отивал до магазина да купи хляб, е бил спрян от кюрдски сили, които са му ударили шамар и са го върнали въщи. Допълва, че не е бил заплашван. Казва, че не е бил

политически ангажиран, както и че не е имал проблем с властите на С.. Твърди, че не е бил арестуван и осъждан.

Ответникът е приел, че относимите към молбата за международна закрила факти касаят твърденията на чуждия гражданин, свързани с причините за напускане на С., които са желанието му да живее извън С., лошото положение на семейството му и общото положение на несигурност в страната. Представените от чужденеца в хода на производството доказателства представляват устно направените от него заявления в проведеното с него интервю и същият не е представил други относими материални доказателства в подкрепа на твърденията си.

Ответникът е подчертал, че видно от докладна записка с вх. № ПМЗ-ОК-475/11.02.2025г., лицето е напуснало самоволно общежитието на РПЦ С., отдел „ПМЗ-кв. О. купел" и от 08.02.2025г. е в неизвестност. С писмо с вх. № КП-04-1408/26.02.2025г. на дирекция „Миграция", МВР, председателят на ДАБ-МС с уведомен, че чужденецът е подал молба пред дирекция „Миграция" с искане за полагане на печат за доброволно напускане на Република България в издадения му от Посолството на С. в [населено място] временен документ за пътуване (пасаван), с цел връщане в страна на произход със собствени средства. Чужденецът е напуснал територията на Република България на 14.02.2025г.

Подчертано е, че в хода на административното производство молителят не обоснова наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване.

С оглед това от ответника е прието, че за М. А. А. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване".

Чуждият гражданин не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения т преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към> .определена социална група, поради което не са налице ъ субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Според чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост - хипотеза, която не се установява в конкретния случай. Същевременно молителят изрично заявява, че не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер.

Прието е, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Реално чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец" на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход - С..

Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Твърденията не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се заявяват. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти както в С.. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С.. Описанията проблем, при който чужденецът е имал спречкване, следва да се окачестви като проблем от личен и криминален характер и не попада в приложното поле на ЗУБ.

Прието е, че описаните от чуждия гражданин и заявени от него събития във връзка с общото положение в страната и района му по местожителство в периода 2015-2016г., се оценяват като такива, протекли и относими към отдалечен период от време и като такива не следва да се приемат за относими към настоящата ситуация по отношение на сигурността. Чужденецът е напуснал С. в конкретния момент, не поради наличието на конкретно протекло спрямо него неблагоприятно събитие, включително и свързано с общото положение, а по причини от личен характер и поради финансовата възможност да го направи именно в конкретния период.

Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход, правейки общо изложение касаещо общото положение в страната. Заключение в този случай е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

Констатирано е, че молителят не е напуснал С. поради опасения или неблагоприятни действия от страна на властите или други групи. Установява се, същият не е имал никаква релевантни проблеми, не е бил издирван или задържан, нито от страна на властите, нито от кюрдски или други организации.

Визирано е, че съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на-чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл.15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в букв а)". Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите.

Визирано е, че нежеланието на кандидата да бъде мобилизиран, както и наличието на мнение,

против войната в С., не е достатъчно основание да се приеме, че той е бил подложен на преследване. Това, че е против военните действия и евентуален отказ от негова страна да воюва в С., също не са достатъчно основание да се приеме, че за него са налице основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Колкото и да са силни убежденията му, те не представляват достатъчно основателна причина за предоставяне на закрила. Същевременно, в случая следва да се вземе предвид информацията изложена в справка с вх. № МД-02- 12/10.01.2025 г. на Дирекция Международна дейност" на ДАБ-МС, от която става ясно, че на 9 декември 2024г. Администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили, ръководени от „Х. Т. ал Ш." (HTS) обявява амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на сирийския президент Б. А.. К., ръководена от ислямистката групировка HTS обявява в приложението Telegram обща амнистия за всички военнослужещи, наборници и резервисти в С.. „Животът им е в безопасност и никой не може да ги нападне" добавят от горепосочената групировка и допълват, че всички сирийски граници с Турция, Л., Й. и И. са отворени за завръщане на бежанци.

Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статуса си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статуса в голяма численост в дните, откакто HTS обявява обща амнистия. На 21 декември 2024г. Сирийският вестник Al Watan съобщава, че на- малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статуса си в центровете в осем провинции. Като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от „крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

Видно в случая е, че за чуждия гражданин е отпаднало задължението да служи в сирийската редовна армия, поради промяната на управлението на страната и премахването на управлението на Б. А., както и лицето не заявява да е било издирвано от лица и организации и не е получавало призовки или повиквателни. Не се откриват данни, сочещи, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи, включително и по повод негова мобилизация.

Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и -критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБ ООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. От друга страна, дезертьорството или опитът за бягство от военна служба не изключва възможността лицето да е бежанец и дадено лице, освен че е бежанец, може да е и дезертьор или беглец от военна служба. Очевидно, лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец. То, обаче, може да е бежанец, ако дезертьорството или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, или ако то има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване".

Прието е от доказателствата по преписката, че изразното твърдение, че е възможно

да бъде мобилизиран, не е съпътствано от други значими за него мотиви да напусне страната му на произход. В тази връзка хипотетичните твърдения на молителя, че може да бъде мобилизиран не са достатъчни за да се направи извод, че същият се нуждае от международна закрила, тъй като вероятността да бъде мобилизиран, не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване.

Видно в случая е, че в случая не се откриват други значими факти или обстоятелства, които да посочват, е М. А. А. е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

От материалите по административната преписка не се установява спрямо М. А. А. да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на статут на бежанец. Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Но са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. Така е прието, че молбата за бежански статут трябва да се отхвърли, тъй като кандидата е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични и икономически причини. Съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

От анализа на фактическите обстоятелства и изявления на чужденеца по време на интервюто, се установява, че въпреки, че чужденецът е посочил наличието на бомбардировки в период предшествашо значително напускането на страната му, то заявленията му не съдържат информация за наличието на неблагоприятни спрямо молителя обстоятелства относими към настоящия момент и така направените твърдения не съдържат факти по случая, като не се открива наличието на личен елемент.

На следващо място в оспореното решението е прието, че за М. А. А. липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е

бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция" - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртно наказание", „екзекуция" и „изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание", наложени на молителя в страната му на произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за хуманитарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство, както и твърдения от подобен характер той не е направил. От изложеното следва извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Предвид установената фактическа обстановка се приема, че за сирийския гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в" от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл. 15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-

широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършена преценка на актуалната обстановка в С. посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г. на ДАБ-МС, става ясно, че на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. ал Ш." (Hayat Tahrir al-Sham, HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. На 19 декември 2024г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П.. Хуманитарната реакция в С. също ще се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа. Дори когато хуманитарните участници отговарят на неотложните потребности, възникват проблеми, които поставят предизвикателства пред дългосрочната стабилност. Според ООН, от 27 ноември 2024г. насам над 1,3 милиона души в С. са получили хранителна помощ, но въпреки това бързата девалвация на сирийската валута оказва влияние върху наличието на храна.

Има също така съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Г. отбелязва, че групировката "Ислямска държава" (ИД) продължава да бъде настояща заплаха в страната и че израелските въздушни удари се повтарят през седмиците след заминаването на А.. Тези атаки нарушават суверенитета и териториалната цялост на С. и те трябва да прекратят незабавно, предупреждава г-н Г..

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари

2025г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. На 7 януари 2025 международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщава електронното издание на британския вестник The Guardian. На 6 януари 2025г. Световната здравна организация (СЗО) осъществява първата за 2025г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция, а през 2024г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. – средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и др.

Предвид така анализираната ситуация в страната по произход е направен извода, че в същата нито има въоръжен конфликт, нито има безогледно насилие, поради което не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ.

На следващо място от ответника с оглед това, че се касае за непридружен непълнолетен са изложени подробни съображения свързани с правата на детето. В тази връзка има позоваване на параграфи от общия коментар №14 на Комитета по правата на детето, където е разписано при решаването на въпроса да се отчете най-добрият интерес на детето, изразяващо се в това да се прецени каква е средата, където се намира, езика, традициите, приятели, външна среда и т.н. В тази насока не е установено, че няма да бъде съблюдаван най-добрият интерес на детето по смисъла на Конвенцията за защита на детето, а точно обратното – то ще се чувства най-добре в средата сред своите близки в родината си.

С оглед изложеното е отхвърлена в цялост молбата за закрила.

В СЪДЕБНОТО производството е представена нова справка за С., както и становище на ДСП за предоставяне на закрила, мотивирано от факта, че в района от кюрдите децата, навършили 10 години биват мобилизирани.

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.63/ на разбираем за него език и в присъствието на адвокат. Видно от същото целта е била сигурна държава, както и да може да учи. Излага общи опасения, че може да бъде мобилизиран, като в същото време не е бил мобилизиран, задържан, осъждан. Брат му само са искали да мобилизират, но след като са представили документ, че има проблеми със слуха, са го освободили.

По същество жалбата е неоснователна. Обстоятелствата правилно са преценени

като такива, сред които липсва основанието както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното –няма конкретна причина за напускане на страната по произход. Лицето споделя общо, че търси сигурна държава и иска да избяга от режима, но както правилно е отразено в страната е останало семейството му. Не се твърди да има преследване, няма и такова по причина на раса, религия, националност и т.н. основания посочени в ЗУБ. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя доводите, подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н.. Ответникът е анализирал подробно представената справка, която касае променения режим. Видно от интервюто лицето иска и търси сигурност. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни. В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – от 19.05.2025г., видно от която от 18.02.2025г. е взето решение с участието на Сирийските демократични сили /ръководени от кюрдите/ и сирийския демократичен съвет, както и правителството за интегриране на военни сили в гражданските институции с цел мирно интегриране вкл. улесняване на завръщането на сирийските арабски бежанци и предлагането им на подходящи условия за живот. Сочи се, че новите управляващи са подложени на натиск от З. да формират правителство с участие на различни етнически и религиозни общности. Считано към 08.05.2025г. по данни на ВКБООН около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съдебни държави, също над 1 190 000има вътрешно разселени. Направен е извода, че това нещо е показател, че самите сирийци вярват в подобрението на ситуацията. От друга страна хуманитарните мисии продължават с цел подпомагане на населението вкл. и насока предоставяне на психологическа помощ. Посочено е изявлението на Президента на САЩ, че ще отпаднат санкциите срещу С., за да може страната да продължи развитието си.

Следователно от последната справка не може да се направи извода, че положението в страната е такова, че живота на лицето е застрашен или здравето му. Съобразени са проблемите и са начертани пътища за преодоляването им. Полагат се усилия от правителството в тази насока. Следва да се подчертае, че на съда от депозираната справка по адм. дело №1122/25 на състава му е служебно известно, че временният президент от м.март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. Също на 02 март 2025г. сирийското

президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка.

Също така, видно от справката от м.02.2025г. /служебно известна на съда от адм. дело №12929/24г., по което е докладчик/, има данни за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С. и за сложна хуманитарната ситуация, но както се подчерта от последната справка – са начертани насоки за интеграция на отделните общности и намаляване на насилието. Не може да се направи извода, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие на лицето би застрашило неговия живот и цялост.

Съдът е наясно със становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не споделя препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, което е видно и последната справка. Наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че семейството на кандидата /вкл.рода му/ продължава да е на място, от където лицето си е тръгнало /а не избягало/ и лицето вече е в С. /завърнало се е обратно/- води до извода, че обстановката не се характеризира с безогледно насилие.

Правилно при постановяване на решението – ответникът е отчетел най-добрия интерес на детето съобразно Конвенцията за защита на детето. В тази връзка са изложените пространствени мотиви, които напълно се споделят. Обобщено казано - интересът изисква да се отчете средата, където се намира детето, езика, традициите, приятели, външни фактори на влияние и т.н. В тази връзка следва да се подчертае, че семейството на кандидата и всичките му роднини са в С.. Причината да не учи и да напусне страната - не се държи на внезапно и инцидентно събитие, а на фактори с дълготрайно влияние. Конкретно причината за напускане е взетото семейно решение лицето да дойде в страна, където може да работи и подпомага семейството си. Няма причина, свързана с това, че е заплашено от мобилизиране. Правилно е отчетено, че в тази насока липсват каквито и да е данни. Отделно след падането на режима на А., ответникът е маркирал, че обстановката е променена. Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и -критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец“. Изтъкнатия мотив в становището на ДСП, че децата над

10 години в С. биват мобилизирани – е несъстоятелен. Самият кандидат от 10 годишната си възраст до напускане на страната - не е бил търсен, конкретно споделя, че са искали да мобилизират брат му, но когато са разбрали, че има проблем, са го оставили.

Следва да се допълни, че от кандидата е изключена възможността за промяната на местоживеенето на семейството в друг район, както и понастоящем, лицето се е завърнало доброволно в С.. Всичко изложено обосновава правилната констатацията на ответника, че не се касае за бежанец, а за мигрант.

На последно място трябва да се подчертае, че е трайна практиката на ВАС да не се уважават молбите именно, защото в С. няма нито въоръжен конфликт, нито безогледно насилие, а лицата търсеци закрила по-скоро са икономически мигранти. В този смисъл е решение №5451 от 27.05.2025г. по адм.дело №3838/2025г. на ВАС I о., в което конкретно е визирано, че представените справка са по-актуални от становището на ВКБООН от м.12.2024г. , от които е видно, че много сирийци се завръщат в страната си, има широка мрежа от услуги, заявки на властта за отговорност при насилие над цивилни лица и т.н..

По гореизложените съображения и позоваването в писменото становище на адв.К. на становището от 16.12.2024г. на ВКБООН, както и на доклад за С. от 16.01.2025г. на Human R Watch –с оглед датата им не следва да се съобразява.

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. А. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С. срещу Решение №2445 от 12.04.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: